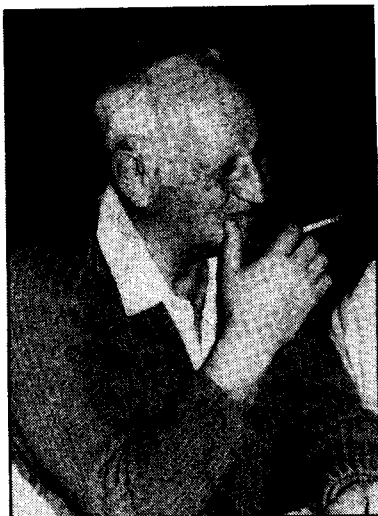

לזכרו של יששכר (איסר) כוכבא ז"ל על חבר שאיננו עוד...

"ר' יוחנן שהיה מסיים ספר איוב אמר כך: סף אדם למות וסף בהמה לשחיטה, והכל למיתה הם עומדים. אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו, וגדל בשם טוב, ונפטר בשם טוב מן העולם. ועליו אמר שלמה: טוב שם משמן טוב, ויום המות מיום הולדו".

(מסכת ברכות י"ז)

ידענו שימיו ספורים, שמחלתו הקשה תכריע אותו. איסר לא הסתיר זאת ממקורביו; ובכל זאת כשנודע שפתיל חייו נותק, נשארנו, אנו חבריו, בודדים ומיותרים.

איסר לא היה רק חבר עברי, דמותו היתה דמות של מורה ומחנך; בעלותי ארצה ובצעדי הראשונים בחיים השיתופיים בקיבוץ, בנסיונותי כבוקר צעיר, יששכר כוכבא הינחה, ליווה ושיכנע בעתות התלבטות ומשבר, כחבר, כבוקר בעל נסיון, כמורה דרך.

היה מעורה בנעשה בקבוצות השונות של הקיבוץ הדתי. הודות לנועם הליכותיו קשר קשרים עם הסובבים אותו, קשרים טבולים בהומור ה"יקי" האופיני לו.

תפקידים רבים מילא איסר במרוצת השנים: בקבוצתו, קבוצת יבנה, כרכז ענף הרפת ומיסדו, כמזכיר המשק, כמרכז המשק, בתפקידים בטחוניים. איסר נבחר לכמה קדנציות למזכ"ל הקיבוץ הדתי.

וכמובן גם במוסדותינו הוא תרם מנסיונו הרב: בהנהלת התאחדות מגדלי בקר ובוועד הפועל שלה. במשך שנים ארוכות שירת איסר בנאמנות את "החקלאית" במועצה, בהנהלה ובוועדת הכספים.

רבים הכנסים השונים והתכנסויות השונות שנוהלו בצורה מופתית על ידי איסר נעים ההליכות. מצאנו ביששכר כוכבא ז"ל האיש, החבר המושלם, שידע תמיד לשלב את חובותיו הציבוריות ולמלא את תפקידיו בשלמות. אך בחלוף הזמן, חזר לקבוצתו ומצא את "מנוחזו" בענפו – הרפת.

בערוב ימיו, רצינו למנותו מזכיר התאחדות מגדלי בקר, אך כל מאמצינו לשכנעו להירתם ולקבל את התפקיד החשוב, עלו בתוהו, איסר דחה את הפניה באמרו: די, שבעתי. מלאתי תפקידים ציבוריים רבים במרוצת השנים; הגיע הזמן שאשב לי בבית ואמשיך ליהנות מפרי עמלי.

לציבור הבוקרים בארץ אבד בוקר מוכשר ומנוסה. למשפחתו הענפה, לחבריו, ורבים הם, התיתמנו מאח ורע שאין כמותו.

שמואל ריין,

קיבוץ עין הנצי"ב